

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 K 021061 21 Kž
Sarajevo, 26.02.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Nidžare Zlotrg kao predsjednice vijeća, Ismete Mujanović i Hurije Muratović kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amele Kešan kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv osumnjičenog E.J., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja osumnjičenog E.J., izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 021061 21 Kv 2 od 22.02.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 26.02.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Žalba branitelja osumnjičenog E.J., izjavljena protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 021061 Kv 2 od 22.02.2021. godine, odbija se kao neosnovana.

OBRAZLOŽENJE

Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 021061 21 Kv 2 od 22.02.2021. godine prema osumnjičenom E.J., protiv kojeg se vodi istraga zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), produžen je pritvor za 2 (dva) mjeseca tako da, po tom rješenju, isti može trajati do 22.04.2021. godine u 18,05 sati ili do drugačije odluke suda. Prema osumnjičenom pritvor je produžen iz razloga propisanog u članu 146. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH).

Protiv navedenog rješenja žalbu je izjavio branitelj osumnjičenog E.J., advokat S.Ć. iz T., zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešnog i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se žalba uvaži i pobijano rješenje ukine te predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda branitelja osumnjičenog i po službenoj dužnosti da li je na štetu osumnjičenog povrijeđen krivični zakon u smislu člana 321. u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepeno rješenje branitelj osumnjičenog u žalbi navodi da analizom dokaza koje je tužiteljstvo prikupilo u dosadašnjem toku istrage ne proizilazi da je osumnjičeni učinio predmetno krivično djelo u mjestu, vrijeme i na način kako mu se to stavlja na teret naredbom o provođenju istrage na koji način nije ispunjen opći uvjet za produženje pritvora. S tim u vezi se u žalbi ističe da nije sporno da se kritični događaj desio i da je osumnjičeni nanio tjelesne povrede oštećenom ali da se zanemaruje ko je prvi započeo kritični događaj, odnosno ko je prvi napadnut. Prema stavu branitelja, doprinos oštećenog je prevelik nastanku kritičnog događaja a iz iskaza saslušanih svjedoka kao i pregledom nadzornih kamera je vidljivo da je upravo oštećeni prvi napao osumnjičenog, zadao mu udarac pivskom bocom u predjelu čela i nosa od kog udarca je osumnjičeni zadobio teške tjelesne povrede u vidu prijeloma nosnih kostiju i pri tome pao na sečiju a nakon toga oštećeni i dalje sa bocom u ruci stisnutom pesnicom zadaje udarce osumnjičenom u lice. Kako branitelj navodi u žalbi, imajući u vidu da oštećeni i dalje udara osumnjičenog i nanosi mu povrede, osumnjičeni je u namjeri da odbije protupravni napad koji već prema njemu traje upotrijebio čakiju, odnosno postupao u nužnoj odbrani, a kako postupanje u nužnoj odbrani nije krivično djelo to nije ispunjen ni opći uvjet za produženje pritvora.

Ovi žalbeni navodi branitelja osumnjičenog ne dovode u pitanje pravilnost pobijanog rješenja.

Prema razlozima datim u pobijanom rješenju (strana 3 do 10) slijedi da je prvostepeni sud nakon ocjene do sada prikupljenih dokaza, iskaza oštećenog J.A. kao svjedoka, iskaza drugih ispitanih svjedoka kao i na osnovu materijalnih dokaza, zaključio da postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni učinio krivično djelo za koje se protiv njega vodi istraga. Pri tome je prvostepeni sud imao u vidu da je kritične prilike samom događaju prethodio fizički sukob osumnjičenog i oštećenog J.A. ali, na osnovu ocjene izvedenih dokaza, prvostepeni sud zaključuje da postoji osnovana sumnja da je, prije nego što je oštećeni udario osumnjičenog flašom u glavu, osumnjičeni ničim izazvan prvi ošamario oštećenog iz čega proizilazi, kako navodi prvostepeni sud, da je osumnjičeni i inicirao fizički sukob sa oštećenim. Date razloge u pobijanom rješenju konkretnim žalbenim navodima branitelj osumnjičenog ne dovodi u pitanje a niti sadržinu dokaza koje je cijenio prvostepeni sud, pa se ne može prihvatiti osnovanim samo paušalni navod branitelja osumnjičenog da je upravo oštećeni prvi napao osumnjičenog zadavši mu udarac pivskom bocom u predio čela i nosa. Nadalje, prvostepeni sud je na osnovu ocjene predočenih dokaza, a prije svega iskaza svjedoka koji su bili očevici događaja zaključio da, za sada, nisu osnovani navodi branitelja osumnjičenog da je osumnjičeni postupao u nužnoj odbrani o čemu su dati razlozi, na strani 10. pasus treći obrazloženja pobijanog rješenja, koji razlozi se žalbom branitelja ne dovode u pitanje. S toga se ne može prihvatiti osnovanom ni tvrdnja branitelja da je osumnjičeni kritične prilike nastojao da zbog napada oštećenog odbije od sebe protupravni napad, odnosno da je postupao u nužnoj odbrani, za koje tvrdnje branitelj osumnjičenog u žalbi ne ukazuje na konkretne dokaze.

Prema tome ovaj sud nalazi da se neosnovano žalbom branitelja osumnjičenog dovodi u pitanje pravilnost zaključka prvostepenog suda o postojanju osnovane sumnje da je

osumnjičeni učinio krivično djelo za koje se protiv njega vodi istraga, kao općeg uvjeta za produženje pritvora.

Branitelj osumnjičenog u žalbi navodi da se tužiteljstvo u naredbi o provođenju istrage poziva i na pregled video nadzornih kamera sa ugostiteljskog objekta L. gdje se desio kritični događaj i da odbrana smatra da radnja otvaranja i pregleda video nadzora nije sprovedena po zakonu jer o takvoj radnji nije upoznat osumnjičeni. Međutim, kako se u žalbi branitelja ne konkretizuje suprotno kojoj zakonskoj odredbi je radnja otvaranja i pregleda video zapisa izvršena zbog svoje paušalnosti se ovaj žalbeni prigovor nije ni mogao uzeti u razmatranje od strane ovog suda.

Kako branitelj osumnjičenog navodi u žalbi prvostepeni sud je učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka jer su na štetu osumnjičenog povrijeđene odredbe o računanju rokova. Pri tome se u žalbi ukazuje da je ročište za produženje pritvora održano dana 22.02.2021. godine u 8 i 15 sati, a ako je pritvor produžen za dva mjeseca onda je pritvor mogao trajati najduže do 22.04.2021. godine do 08 i 15 sati, a ne do 18,05 sati kako je označeno u pobijanom rješenju. Međutim, u smislu člana 148. stav 3. ZKP FBiH, rješenje o pritvoru predaje se osobi na koju se odnosi u času pritvaranja. U spisima se mora naznačiti čas lišenja slobode i sat predaje rješenja. Kako iz sadržine predmetnog spisa slijedi da je osumnjičeni lišen slobode dana 23.01.2021. godine u 18,05 sati onda na štetu osumnjičenog nisu povrijeđene odredbe o računanju vremena kada je, obzirom na čas lišenja slobode osumnjičenog, pobijanim rješenjem određeno da pritvor po tom rješenju može trajati najduže do 22.04.2021. godine do 18 i 15 sati, jer ni jednom zakonskom odredbom nije propisano da se dužina trajanja pritvora računa od održavanja ročišta povodom prijedloga za produženje pritvora, a niti branitelj u žalbi ukazuje na neku zakonsku odredbu u tom smislu. Stoga se izneseni žalbeni navodi nisu mogli prihvatiti kao osnovani.

Osporavajući prvostepeno rješenje u dijelu koji se odnosi na poseban pritvorski osnov iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH branitelj osumnjičenog u žalbi navodi da nije odlučna činjenica da li je osumnjičeni ranije osuđivan ili ne. Iako se navodi da je osumnjičeni višestruki povratnik, prema navodima žalbe, treba imati u vidu činjenicu da osumnjičeni nikada nije osuđivan „za krivična djela sa upotrebom oružja ili opasnog oruđa“ i da je, u konkretnom događaju, osumnjičeni upotrijebio nož kako bi zaštitio svoj život. Branitelj navodi da je osumnjičeni napadnut od strane oštećenog i da je upotrijebio nož da bi odbranio svoj život te smatra da nema okolnosti koje opravdavaju bojazan da će osumnjičeni boravkom na slobodi ponoviti krivično djelo ili dovršiti krivično djelo ubistva.

Tačni su navodi branitelja osumnjičenog da ranija osuđivanost osumnjičenog nije odlučna činjenica za određivanje ili produženje pritvora jer je, u smislu odredbe člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, potrebno utvrditi da postoje naročite okolnosti koje opravdavaju bojazan da će osumnjičeni ponoviti krivično djelo ili da će dovršiti pokušano krivično djelo ili da će učiniti krivično djelo kojim prijeti a za ta krivična djela može se izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna. Prema razlozima datim u pobijanom rješenju slijedi da je prvostepeni sud imao u vidu da je osumnjičeni E.J. u vremenskom periodu od 2007. do 2018. godine osuđivan petnaest puta pri tome u obrazloženju svog rješenja (strana 11. pasus posljednji i

strana 12. pasus prvi) navodeći pojedinačno sve presude sa krivičnim djelima i kaznama za koje je osumnjičeni oglašen krivim. Na osnovu toga je prvostepeni sud zaključio da je osumnjičeni ranije osuđivan za različita krivična djela, a pored ostalog za krivična djela protiv života i tijela i druga krivična djela koja u sebi kao bitno obilježje sadrže nasilje prema drugim osobama. Također prvostepeni sud je imao u vidu okolnosti učinjenja predmetnog krivičnog djela za koje se vodi istraga protiv osumnjičenog, cijeneći da je osumnjičeni započeo sukob sa oštećenim, da je oštećenom zadao više udaraca u predjelu lijevog dijela tijela (10 ubodnih rana po raznim dijelovima tijela) uz upotrebu hladnog oružja – noža, kako za to postoji osnovana sumnja, te na osnovu svega zaključio da postoje naročite okolnosti koje opravdavaju produženje pritvora osumnjičenom iz osnova propisanog članom 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH. Obzirom na date razloge u pobijanom rješenju, koji se ni žalbom uopće ne spore, pravilnost pomenutog zaključka prvostepenog suda se ne može dovesti u pitanje iznesenim žalbenim navodima branitelja osumnjičenog.

Navodi u žalbi branitelja osumnjičenog da je osumnjičeni u kritičnom događaju zadobio teške povrede i da bi boravak na slobodi koristio kako bi se adekvatno liječio, po ocjeni ovog suda ne dovodi u pitanje pravilnost pobijanog rješenja. Ovo iz razloga što se u žalbi branitelja osumnjičenog ne iznosi argumentacija u prilog navedenoj tvrdnji a niti se u žalbi tvrdi da se adekvatno liječenje ne može ostvariti boravkom osumnjičenog u pritvoru, budući da je osumnjičenom i za vrijeme boravka u pritvoru osigurana zdravstvena zaštita.

Prvostepeni sud je u obrazloženju svog rješenja dao konkretne razloge zbog čega nalazi da je u odnosu na osumnjičenog potrebno produžiti pritvor i zbog čega se ista svrha koja se osigurava primjenom ove mjere ne bi mogla postići izricanjem blažih mjera, odnosno mjera zabrane. Dati razlozi u pobijanom rješenju se žalbom branitelja osumnjičenog ne dovode u pitanje osim što se u žalbi ističe da odbrana smatra da sud nije dao valjane razloge zbog čega smatra da se sa mjerama zabrane ne može postići svrha koja se želi postići pritvorom i da je zbog toga učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka jer pobijano rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama. Međutim, kako je prvostepeni sud o navedenom dao konkretne razloge, koji se žalbom branitelja ne dovode u pitanje, neosnovanim se ukazuju i navodi u žalbi branitelja da pobijano rješenje ne sadrži valjane razloge o odlučnim činjenicama i da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka.

Radi svega naprijed izloženog ovaj sud je, na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH, odlučio kao u izreci rješenja, te žalbu branitelja osumnjičenog E.J. odbio kao neosnovanu.

Zapisničar
Amela Kešan,s.r.

Predsjednica vijeća
Nidžara Zlotrg,s.r.